

Chayei Sarah Aleph

[Genesis]

(23)1:Sarah lived one hundred twenty-seven years. These were the years of Sarah's life.

2:Sarah died in Kiryath-arba (the same is Hebron), in the land of Canaan. Avraham came to mourn for Sarah, and to weep for her.

3:Avraham rose up from before his dead, and spoke to the children of Cheth, saying,

4:"I am a stranger and a sojourner with you. Give me a possession of a burying-place with you, that I may bury my dead out of my sight.

5:The children of Heth answered Avraham, saying to him,

6:"Hear us, my lord. You are a prince of God among us. In the choice of our tombs bury your dead. None of us will withhold from you his tomb, that you may bury your dead.

7:Avraham rose up, and bowed himself to the people of the land, to the children of Cheth.

8:He talked with them, saying, "If it be your mind that I should bury my dead out of my sight, hear me, and entreat for me to Ephron the son of Tzochar,

9:that he may give me the cave of Machpelah, which he has, which is in the end of his field. For the full price let him give it to me in the midst of you for a possession of a burying-place.

10:Now Ephron was sitting in the midst of the children of Cheth. Ephron the Chittite answered Avraham in the hearing of the children of Cheth, of all who went in at the gate of his city, saying,

11:"No, my lord, hear me. I give you the field, and I give you the cave that is in it. In the presence of the children of my people I give it to you. Bury your dead.

12:Avraham bowed himself down before the people of the land.

13:He spoke to Ephron in the audience of the people of the land, saying, "But if you will, please hear me. I will give the price of the field. Take it from me, and I will bury my dead there.

וַיְהִי־וַיִּהְיוּ־חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה

שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה

וּלְבִיתָהּ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־

חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אֲחֻזַּת־

קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנַי׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־

אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמָעֵנוּ׃ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה

בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמִּנּוּ

אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמָּךְ מִקֶּבֶר מֵתְךָ׃ וַיָּקָם

אַבְרָהָם

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם־הָאֶרֶץ לְבְנֵי־חֵת׃ וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר

אִם־יֵישׁ אֶת־נַפְשׁוֹכֶם לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי

וּפְגַעוּ־לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ וַיִּתֶּן־לִי אֶת־מְעַרַת

הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצָּה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף

מָלֵא יִתְּנָנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאֲחֻזַּת־קֶבֶר׃ וַעֲפָרוֹן יָשָׁב

בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי

בְּנֵי־חֵת לְכֹל בְּאֵי שַׁעֲרֵ־עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא־אֲדֹנָי

שְׁמָעֵנִי הַשְּׂדֵה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בוֹ לָךְ

נָתַתִּיהָ לְעֵינָי בְּנֵי־עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ׃

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃

אַבְרָהָם לְפָנָי עַם הָאֶרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי

עַם־הָאֶרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוֹ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי

בְּכֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמִּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃

14:Ephron answered Avraham, saying to him, 15:"My lord, listen to me. What is a piece of land worth four hundred shekels of silver between me and you? Therefore bury your dead.

16:Avraham listened to Ephron. Avraham weighed to Ephron the silver which he had named in the audience of the children of Cheth, four hundred shekels of silver, according to the current merchants' standard.

וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 15: אֲדֹנָי שְׁמַעֲנִי
אָרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מִה־הוּא
וְאֶת־מִתְךָ קֹבֵר: 16: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסֹחָר:

Chayei Sarah Aleph

[Genesis]

(23)1: Sarah lived one hundred twenty-seven years. These were the years of Sarah's life.

וַיְהִי־וַיִּהְיוּ־חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה

2: Sarah died in Kiryath-arba (the same is Hebron), in the land of Canaan. Avraham came to mourn for Sarah, and to weep for her.

שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע

3: Avraham rose up from before his dead, and spoke to the children of Cheth, saying,

הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסַפֵּד לְשָׂרָה

4: "I am a stranger and a sojourner with you. Give me a possession of a burying-place with you, that I may bury my dead out of my sight.
5: The children of Heth answered Avraham, saying to him,

וְלִבִּיתָהּ׃ וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֶת

6: "Hear us, my lord. You are a prince of God among us. In the choice of our tombs bury your dead. None of us will withhold from you his tomb, that you may bury your dead.

חֶת לֵאמֹר׃ גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזַת־קֶבֶר

7: Avraham rose up, and bowed himself to the people of the land, to the children of Cheth.

עִמָּכֶם וְאַקְבְּרָה מְתִי מִלְפָּנַי׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֶת אֶת־אַבְרָהָם

לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ

בְּמִבְחָר קְבָרֵינוּ קֶבֶר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמֵּנוּ אֶת־קְבָרוֹ

לֹא־יִכְלָה מִמֶּךָ מִקְבֵּר מֵתְךָ׃ וַיִּקָּם אַבְרָהָם

8: He talked with them, saying, "If it be your mind that I should bury my dead out of my sight, hear me, and entreat for me to Ephron the son of Tzochar,

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חֶת׃ וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר

אִם־יֵישׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְפָּנַי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ־לִי

9: that he may give me the cave of Machpelah, which he has, which is in the end of his field. For the full price let him give it to me in the midst of you for a possession of a burying-place.

בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מְעַרַת הַמַּכְפֵּלָה

אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא

10: Now Ephron was sitting in the midst of the children of Cheth. Ephron the Chittite answered Avraham in the hearing of the children of Cheth, of all who went in at the gate of his city, saying,

יִתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת־קֶבֶר׃ וַעֲפָרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ

בְּנֵי־חֶת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא־אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי

11: "No, my lord, hear me. I give you the field, and I give you the cave that is in it. In the presence of the children of my people I give it to you. Bury your dead.

וַיִּשְׁמַע אֶת־עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֶת

לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא־אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי

הַשָּׂדֶה נְתַתִּי לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ

לְעֵינָי בְּנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ׃ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

12: Avraham bowed himself down before the people of the land.

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לְפָנָי עִם הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי

13: He spoke to Ephron in the audience of the people of the land, saying, "But if you will, please hear me. I will give the price of the field. Take it from me, and I will bury my dead there.

עִם הָאָרֶץ לֵאמֹר אֲךָ אִם־אַתָּה לּוֹ שְׁמַעְנִי נְתַתִּי בְּכֶסֶף

הַשָּׂדֶה קַח מִמֵּנִי וְאַקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׂמָּה׃

14:Ephron answered Avraham, saying to him, 15:"My lord, listen to me. What is a piece of land worth four hundred shekels of silver between me and you? Therefore bury your dead.

16:Avraham listened to Ephron. Avraham weighed to Ephron the silver which he had named in the audience of the children of Cheth, four hundred shekels of silver, according to the current merchants' standard.

וַיֹּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לֹדִי: 15: אֲדֹנָי שְׁמַעֲנִי מִפְּנֵי
אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מִה־הוּא
וְאֶת־מִתְךָ קֶבֶר: 16: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסֹחָר:

Chayei Sarah Aleph

[Genesis]

וַיְהִי־יׁוֹם ¹וַיָּהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת
שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ ²וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרֵית אַרְבַּע
הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה
וּלְבִתָּהּ׃ ³וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־
חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר־וְתוֹשָׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזַת־
קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי׃ ⁵וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־
אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה
בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמָּנוּ
אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־יִכְלָה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מֵתְךָ׃ ⁷וַיָּקָם אַבְרָהָם
וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חֵת׃ ⁸וַיְדַבֵּר אֹתָם לֵאמֹר
אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מִתִּי מִלְּפָנָי שְׁמַעְוֵנִי
וּפְגַעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ ⁹וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מַעְרַת
הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂדֵהוּ בְּכַסֶּף
מָלֵא יִתְּנָנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת־קֶבֶר׃ ¹⁰וַעֲפְרוֹן יָשָׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֲפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי

בְּנֵי־חַתּ לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: ¹¹ לֹא־אֲדַנִּי
שְׁמַעְנִי הַשְּׁדָה נְתַתִּי לָךְ וְהַמְעַרָה אֲשֶׁר־בוֹ לָךְ
נְתַתִּיהָ לְעֵינַי בְּנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קִבַּר מִתְךָ: ¹² וַיִּשְׁתַּחֲוּ
אַבְרָהָם לְפָנַי עַם הָאָרֶץ: ¹³ וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נְתַתִּי
כֶּסֶף הַשְּׁדָה קַח מִמֶּנִּי וְאַקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שְׁמָה:
¹⁴ וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: ¹⁵ אֲדַנִּי שְׁמַעְנִי
אָרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מֵה־הוּא
וְאֶת־מִתְךָ קִבַּר: ¹⁶ וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־
חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסֹחָר:

Chayei Sarah Aleph

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולביתה ויקם אברהם מעל פגי מתו וידבר אל בני
זת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני זת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני גשיא אלהים אתה
בתוכנו במבזר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני זת וידבר אתם לאמר
אם יש את גפשיכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צוזר ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתנה לי בתוכם לאחזת קבר ועפרון ישב
בתוך בני זת ויען עפרון הזתי את אברהם באזני

בְּנֵי חַיֵּי לִכְלֹל בְּאֵי שְׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר לֹא אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִי הַשְּׁדָה גִּתְתִּי כִּךְ וְהַמְעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ כִּךְ
גִּתְתִּיהָ לְעֵינָי בְּנֵי עַמִּי גִּתְתִּיהָ כִּךְ קִבֵּר מִתַּךְ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
אֲבֵרָהֶם לְפָנָי עִם הָאָרֶץ וַיִּדְבֹר אֶל עֲפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עִם הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם אֶתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי גִּתְתִּי
כִּסְף הַשְּׁדָה קֹחַ מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מוֹתִי שְׁמָה
וַיַּעַן עֲפְרוֹן אֶת אֲבֵרָהֶם לֵאמֹר לוֹ אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי
אָרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל כִּסְף בִּיָּגִי וּבִיָּגֶךְ מֵהַ הוּא
וְאֶת מִתַּךְ קִבֵּר וַיִּשְׁמַע אֲבֵרָהֶם אֶל עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל
אֲבֵרָהֶם לְעֲפְרוֹן אֶת הַכִּסֶּף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְּנֵי
חַיֵּי אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל כִּסְף עֶבֶר לִסְחֹר